

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 11. Epistola I. Juliani Cardinalis ad Eugenium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. atque valoris, ac erant tempore Schis-
 A C. 1432. maticis, quod Constantiensis Synodi con-
 vocationi occasionem dederat, eoquod
 Basileensis Synodus ea de novo confir-
 masset, & extincto jam schismate actis
 suis inseruisset. Itaque a vero abludit,
 quod duo ista Decreta, prout nonnulli ex-
 istimant, duntaxat ab obedientia Joannis
 XXIII. comprobata, & solum pro tempo-
 re schismatis, quando adhuc de legitimo
 capite dubium erat, vim obtinuerint;
 Eugenius enim tunc a tota Ecclesia ve-
 lut verus Pontifex colebatur (*).

§. XI.

*Epistola I. Cardinalis Juliani ad
 Eugenium.*

Nihilominus Cardinalis Julianus cur-
 cta ista a Patribus provide disposita,
 necdum sufficere arbitrabatur, hinc id
 mune-

(*) Si Schisma extinctum, si Eugenius Pa-
 pa ab universa Ecclesia velut verus, & unicus
 habebatur Pontifex, qua ratione Continuator
 Libro CX. §. I. II. & IV. necnon in Præfatione
 ad tomum XXV. illud nonnisi anno 1449. fuis-
 se extinctum, ac annos omnino quinquaginta
 tenuisse refert, haud videmus; nisi illud a Ba-
 sileensibus Patribus per iniquam Eugenii veri
 Pontificis depositionem resuscitatum confite-
 ri velit.

muneris sui esse ratus, ad ipsum Pontificem literas dedit, quibus eidem, plena libertate, pari tamen supremo Capiti debita submissione, exposuit, quantum Synodi dissolutio, quam velut certam ruinam ac Ecclesiæ everfionem depingebat, sibi displiceret. Æneas Sylvius binas recitat hujus Cardinalis epistolas, stylo vere Apostolico conceptas, robore plenas, ac Christiana libertate omni ex parte insignes (*).

Beatissime Pater, inquit Cardinalis, multa me cogunt libere, & intrepide loqui ad sanctitatem vestram, magna cum fiducia loquor, nec parcam, si opus sit, verbis asperis,

(*) Spondanus ad an. 1432. § 3. de prima Juliani epistola dicit: Quæ sane, cum ingenti verborum vehementia scripta esse constet, ideo eam Juliani esse, cujus plerique omnes modestiam laudant, vix multi induci possunt, ut credant; ut autem & nos non solum de hoc dubitemus, veram etiam omnino suspectum habeamus, suadet, quod non reperiatur in actis Navarricis, ubi tamen descripta habetur alia ejusdem generis Epistola Juliani. Nisi Julianum sic scribere, a ceteris coactum dixerimus. *Ejusdem vero Epistolæ argumenta confutata per Joannem de Turrecremata legere potes in Odorico Raynalde ad annum 1434. n. 2.*

Sæcul. XV. ris, quia, ut inquit D. Bernardus, vera a-
 A.C. 1432. micitia nonnunquam objurgationem habet,
 adulationem vero nunquam. Quod si secus
 facerem, sacrilegii, & infidelitatis apud
 Deum, & hominem reus viderer. Perci-
 piamus quoque rationes, quas Cardina-
 lis iste allegabat, ut Pontificem a Syno-
 di dissolutione absterreret.

I. Bohemi, inquit, jamjam ad Con-
 cilium vocati sunt, ut de mediis, quibus
 Græci cum Latinis denuo unirentur, a-
 gere possent. Hi literas, quas Synodi
 Deputati obtulerant, jam acceperunt, ac
 in responsis dederunt, se Concilio adfutu-
 ros, dummodo de quatuor illis articulis
 tractaretur, ad quos tota eorum a Ca-
 tholicis dissensio reducitur; quos inferius
 recensebimus. Jam vero, prosequitur
 Cardinalis, si Concilium dissolvitur, quid di-
 cent hæretici? Nonne Ecclesia fatebitur se
 esse victam, cum non ausa fuerit expectare
 illos, quos vocaverat? Approbabitur per
 hanc fugam errores eorum, & condemnabi-
 mus veritatem, & justitiam nostram.

II. Omnes fideles ob ejusmodi disso-
 lutionem turbabuntur, existimantes, quod
 propter hanc fugam nostra doctrina fal-
 sa sit, cum nos ipsi non audeamus illam
 defendere contra Bohemorum errores.
 Postmodum Papam Eugenium adhorta-
 tur, ut a suo proposito desistat, propriæ
 fidei consulturus utilitati, cum Bohemi, in-
 quiebat

quiebat ille, jam pluries, & nunc proximis Sæcul. XV.
 diebus diffuderint per totam Alemaniam libel- A. C. 1432.
 los famosos continentes non modo articulos
 contra fidem, sed præsertim contra statum Ec-
 clesiasticum, & Sedem Apostolicam in detra-
 ctionem Curie Romanæ.

III. Jam ubique publicatum est Con-
 ciliium istud, præcipue congregatum pro
 hæresi Bohemiæ extirpanda. Quanta,
 inquit idem Cardinalis, postea confusio &
 ignominia erit Ecclesiæ, si re infecta recedat?
 Quid dicet universus orbis, cum hoc sentiet?
 Nonne judicabit, Clerum esse incorrigibilem,
 & velle semper in suis deformitatibus sor-
 descere? Et cum jam nulla spes supererit
 de nostra correctione, irruent merito laici in
 nos more Hussitarum, & dicetur nobis, quod
 irridemus Deum & homines. Ah! quis ho-
 nor erit Romanæ Curie, quæ Conciliium con-
 gregatum pro reformatione turbavit. Certe
 totum odium, tota culpa & ignominia trans-
 feretur in illam tanquam causam & auctri-
 cem tot malorum.

IV. Notum est hoc Conciliium congrega-
 ri pro pace inter Reges & Principes Catho-
 licos; jam invitati sunt præcipue Reges
 Franciæ & Angliæ tamdiu inter se bellan-
 tes. Si modo hoc fiat, nunquam credemini,
 putabunt homines omnia fide fieri. Jam
 igitur de nullo homine nec fides habebitur, si
 tali macula modo Sanctitas vestra permittat
 se inquinari. Adde, beatissime Pater, profe-
 quitur

Sæcul. XV.
A. C. 1432.

quitur Cardinalis, quod *Militares, & nobiles de Alemania obtulerint se ducere potentissimum exercitum proxima æstate in Bohemiam, dummodo daretur eis subsidium triginta millium Ducatorum. Scripsi de super Sanctitati vestræ jam quarta vice* (*), *& necdum responsum habui. Tandem de consilio Concilii scripsi eis promittendo tale subsidium, sollicitavi eos ad prosecutionem tam sancti operis, pro quo Sedes Apostolica debuisset vendere Cruces, & Calices, & statim subvenire. Quod si dissolvatur Concilium, cujus nomine illi requisiti sunt, & etiam promissio facta, quid dicent illi? Nonne dimittent hoc, quod incæperant, quod erit maximum damnum, & audacia: nimia dabitur hæreticis, & nostris dissidentia, absque omni spe incutietur timor, & cogentur concordare cum hæreticis? Nonne tota militia, & Nobilitas Alemaniæ, videns se delusam, & deceptam per Ecclesiam, irritabitur contra Clerum? Finaliter, pergit Cardinalis, totum*

(*) In textu Epistolæ habetur: *jam sunt QUATUOR MENSES, quod hoc annuntiavi sanctitati vestræ, nec adhuc habui responsum. Observandum est, quod Continuator hanc Epistolam suo ordine non recenset, sed aliqua omiserit, alia addiderit, nunc quædam ex fine illius, nunc ex medio, nunc ex principio alia mutuando eam consarcinaverit:*

onus, & omnis nota redundabit in Sedem Apostolicam, & Sanctitatem vestram, quia ad literas meas, quibus hoc subsidium Militaribus mitti rogabam, non respondit. Putabam quod Sanctitas vestra mitteret mihi subsidium petatum, & nuntiaret, ut urgeam dissolutionem Concilii, in quo unica spes; ut si forsitan ex Curia non provideretur, saltem hic inveniretur subventio; etiamsi essetis certi perdere Romam, & totum patrimonium Ecclesie, potius subveniendum esset fidei & animabus, pro quibus Dominus noster Iesus Christus mortuus est, quam arcibus & mœnibus civitatum.

Denique Cardinalis Julianus in eadem Epistola insinuat Pontifici: posito, quod nihil eorum bonorum, quæ prædicta sunt, ex hoc Concilio sequeretur, si perseveraret; tamen si dissolvatur, omnes dicent, si non fuisset dissolutum, tot & tanta bona processissent. Postmodum cunctæ rationes, quæ Papa ad dissolvendam Synodum allegavit, refellit, ac conqueritur, quod illi, qui literas de hac dissolutione ad se attulissent, toties mentem & linguam mutaverint, atque ambiguis verborum lusibus usi fuerint. Ast graviore longe sermone describit periculum futuri schismatis, significans Pontifici, quod Patres Concilii omnino decreverint stare hic, & continuare Concilium, demum exponit rationes, ex quibus Patres reprobaverunt Bullam de dissolven-

Sæcul. XV.
A.C. 1432

Sæcul. XV. solvenda Synodo editam, atque Archi-
 A. C. 1432. episcopo Tarentino mandatam. Idem
 Cardinalis hanc Bullam, ut Pontificis in-
 tentionem purgaret, ac honesto titulo co-
 loraret, Viris doctis expertisque præle-
 git, qui eam examinandam assumpserunt.
 Jam nunc percipiamus rationes, seu po-
 tius prætextus, quos ad inducendos Con-
 cillii Patres, ut a Synodo recederent, Eu-
 genius allegaverat.

§. XII.

*Bulla Eugenii Papæ pro dissolvendo
Concilio.*

Labbe Conc. Obtendebat. I. nonnullos ex Basileæ ci-
to. 12. p. 937. vibus Bohemorum hæresi infectos
 esse, atque adeo non ab eis Clericos de-
 fendi, ut etiam violenter opprimerentur.
 Verum hanc rationem falsam esse decla-
 rabant, certisque probabant argumentis,
 cunctos Basileensis urbis cives orthodoxæ
 fidei apprime addictos, ipsosque Clericos
 bene affectos esse. II. Prætexit conti-
 nua Burgundum inter & Austriacum Du-
 ces bella, ob quæ tutus non esset aditus.
 Ast respondebant illi, pactas esse inducias
 inter utrumque Ducem, nec ullum, qui
 ad Synodum accessisset, offensum, vel in
 suo itinere Basileam versus molestatum
 fuisse. III. Unionem Græcorum cum La-
 tinis caussabatur, cui, ut inquiebat, tam
 præ-